

Zlatko Prica

Biografija

Nakon završetka prvog razreda [1922](#) i nesretnog loma njegove obitelji, seli se sa majkom u [Zagreb](#) ^[1], tu nastavlja školovanje i upisuje Umjetničku akademiju [1936.](#) ^[1] Prolazi klase vrsnih likovnih pedagoga; [Omera Mujadžića](#), [Krste Hegedušića](#) i [Ljube Babića](#). U završnoj godini pokazaje izniman talent, tako da mu je na izložbi diplomskih radova - [1940](#), dodijeljena **Pariška stipendija** koju je određivao sam Kolegij akademije. ^[1] Prvu veliku izložbu priredio je u Umjetničkom paviljonu Zagreb, u aprilu [1941](#). Zbog ljevičarskih ideja je uhapšen i interniran u *Logor Danica* (kraj [Koprivnice](#)) [1941](#). Iste je godine i pušten (mapa "Ljudi iz logora Danica"). Prica se oženio [1942.](#), a vjenčani kumovi bili su mu slikari i učitelji [Krstó Hegedušić](#) i [Ljube Babića](#). ^[1] U ljeto [1943.](#) godine odlazi (sa suprugom Zdenkom, sestrom [Nikole Reiser](#)) u [partizane](#) ^[1], gdje se naročito angažira u kulturno-umjetničkom odjelu [ZAVNOH](#)-a. Kruna tog napora su ilustracije (zajedno sa slikarem [Edom Murtićem](#)) potresne poeme "[Jama](#)" (I. G. Kovačića). ^[1] Nakon rata putuje na kraća studijska putovanja; [Pariz](#) - [1948](#), [Indiju](#) - [1952](#) i [Brazil](#) - [1952](#). Nakon toga radi kao profesor na [Akademiji likovnih umjetnosti](#) u Zagrebu do kraja svog radnog vijeka. Čitavo to vrijeme intenzivno izlaže u zemlji i inozemstvu. Postao je član dopisni član [JAZU](#) [1981.](#), a od [1988.](#) redovni ^[2] Čitav život je neumorno slikao između [Samobora](#) i svog ljetnog boravišta u [Taru](#) kod [Vrsara](#) u [Istri](#).

Poznata hrvatska fotografkinja [Vesna Prica](#) ([1947.-1996.](#)) bila je kći jedinica Zlatka Price i Zdenke Reiser.